

Ali Babacan 25 Haziran 2025 Haftalık Grup Toplantısı

Kıymetli Genel Başkanlarımız,

DEVA Partisi'nin, Gelecek Partisi'nin ve Saadet Partisi'nin değerli milletvekilleri,
yöneticileri,

Kıymetli teşkilat mensuplarımız,

Sivil toplum kuruluşlarımızın ve meslek örgütlerimizin değerli temsilcileri,

Kıymetli basın mensupları,

Ekranları başında ve bizleri şu anda bu salonda izlemekte olan değerli konuklar,

Hepinizi saygıyla, sevgiyle selamlıyorum.

Yeni Yol grubunun haftalık toplantısına hoş geldiniz, sefalar getirdiniz!

Sözlerime, tüm İslam âleminin Muharrem ayını tebrik ederek başlamak istiyorum.

Bu vesilesiyle ülkemize birlik, bölgemize barış diliyorum.

Rabbim, bu ayda tutulan oruçları, edilen duaları kabul etsin inşallah.

Değerli arkadaşlar,

Önce İsrail'in İran'a saldırısıyla başlayan, arkasından bu saldırılara Amerika Birleşik Devletleri'nin de katılmasıyla devam eden ve bölgemiz için gerçekten çok büyük bir risk teşkil eden çatışmalar dün açıklanan ateşkes kararlarıyla şu anda yatışmış görünüyor.

Tabii ki bu ateşkes son derece kırılgan bir ateşkes.

Her an küçük bir kıvılcımın yeniden ateşi büyütebileceği ihtimalini de devamlı göz önünde bulundurmamız lazım ve şu anda derhal ama derhal diplomasıyla, bir müzakere masasıyla bu işin nihai bir çözüme bağlanması, kavuşturulması lazım.

Artık bu pazarlıkların sadece İran'la Amerika arasında olması mümkün değildir.

Amerika artık bir taraftır, dolayısıyla tarafsız, muteber birkaç ülkenin de müdahil olmasıyla sadece ateşkes değil, nihai bir barış ve özellikle İran'ın da nükleer programıyla ilgili nihai bir çözümün hızlı bir şekilde oluşması şarttır.

Ben daha önce söyledim, tekrar ifade ediyorum: Her egemen ülkenin nükleer teknolojiye sahip olması bir haktır.

Nükleer teknolojinin barışçıl amaçlarla kullanılması bir haktır.

Hiç kimse başka bir ülkenin bu teknolojiye sahip olmasına karşı çıkamaz, engel olamaz.

Haktan, hukuktan ayrıldığımız anda da dünya düzeninden barıştan söz edemeyiz.

Değerli arkadaşlar,

Tam 12 gün, bütün dünya İran'ı konuştu, İsrail'i konuştu, ABD'yi konuştu.

Fakat başta da söyledim, hatta savaşın ilk çıktığı, yani İsrail, İran'a saldırdığı ilk sabahki konuşmamda söylemiştim; "Sakin ha" demiştim," Gazze'yi unutmayalım. Sakin ha bu karşılıklı füze atışları, roket atışları, karşılıklı saldırılar Gazze'yi unutturmasın" dedim.

Maalesef Türkiye'de de dünyada da Gazze 12 gün adeta hiç konuşulmadı.

Fakat şu 12 günün muhasebesini bir yapalım.

Bu 12 günde değerli arkadaşlar, İsrail'in ve Amerika'nın olanca saldırılarında, İran'ın kendi resmi makamlarından açıklanan sayılara göre 600 İranlı vatandaş hayatını kaybetti. Allah hepsine rahmet eylesin. Yani İran'da ölenlerin, İran Devleti'nin resmi rakamlarına göre baktığımızda sayısının 600 olduğunu görüyoruz, 12 günde.

Peki, aynı 12 günde Gazze'de kaç kişi ölmüş biliyor musunuz?

Tam 850 kişi arkadaşlar. Şu işe bakın ya.

Bir tarafta bombalar yağıyor, öbür tarafta bir masum halk, sivil halk makineli tüfeklerle taranıyor.

İşte diyorum ya, Gazze'yi unutmayacağız, unutturmayacağız.

Tekrar hep beraber dünya kamuoyunun ilgisini Gazze'ye yönlendirmemiz, tekrar Gazze'yi konuşmamız, konuşturmamız gerekiyor.

Çünkü büyük bir zulüm var.

Çünkü bir soykırım var.

Büyük bir adaletsizlik var.

Büyük bir hak gaspı var.

Onun için diyorum ki evet, bu ateşkes önemlidir, bunun sağlam bir şekilde devamı önemlidir. Bunun nihai bir barış anlaşmasına, nihai bir anlaşmaya dönmesi çok önemlidir ama Gazze'de de ateşkes, Gazze'de de nihayetinde özgür Filistin, bağımsız Filistin, başkenti Kudüs olan bağımsız bir Filistin devleti diyoruz.

Değerli arkadaşlar,

Son 12 güne baktığımızda muhasebesini yapmamız gereken bir başka önemli konu var.

Güçlü olmak zorundayız, bakın.

Her alanda Türkiye olarak güçlü olmak zorundayız.

Savunmada güçlü olmak zorundayız.

Ekonomide güçlü olmak zorundayız.

Bunları sağlamak için hukukta güçlü olmak zorundayız.

Peki nasıl güçleneceğiz?

Bunlar dedi ki, "Biz başkanlık sistemini getiririz, bütün yetkiyi, gücü bir kişiye veririz. Bu da Türkiye'yi güçlükler."

7 yıl oldu, 7 yıl... Olmadı, olmuyor.

Bütün yetkiyi bir kişiye vermeyle bir ülke güçlenmiyor, tam tersine o kişinin yaptığı bütün hataların faturasını milyonlar ödüyor.

Türkiye'yi güçlendirmenin yolu, değerli arkadaşlar, hukuktan geçiyor.

Kural bazlı yönetim anlayışından geçiyor.

Bakın, kural bazlı yönetim anlayışı demokrasiden de ayırdır.

Taa Osmanlı döneminde, en parlak dönemler, padişahların kendilerine kural ilan edilip, o kural çerçevesinde “bu imparatorluğu ben yöneteceğim” dediği dönemlerdir.

Kural bazlı yönetim monarşilerde bile mümkün değil.

Demokrasinin ise olmazsa olmazdır.

Türkiye'de kural bazlı bir yönetim anlayışı olmadıktan sonra, kurumlarımızın tek tek güçlenmesi söz konusu olmadıktan sonra, Türkiye'nin güçlenmesi mümkün olmayacaktır, bakın, açık söylüyorum.

Bu büyük bir ülke, bu güzel ülke, Avrupa'nın en büyük topraklarına, Avrupa'nın en büyük nüfusuna, Avrupa'nın en genç nüfusuna sahip olan ülke, ancak ve ancak kurallara uygun ve kurumların güçlü olduğu bir ülke olarak yönetilirse başarılı olacaktır.

Bu büyük ülke şeffaflıkla, hesap verebilirlikle yönetildiği zaman ancak başarılı olacaktır.

Siz Merkez Bankası'nın arka kapısından dövizleri satın, yıllarca şeffaf çalışan Merkez Bankası'nın bütün işlemlerini karartın, halkın her gün alışverişe çıktığında gördüğü fiyatları TÜİK'in enflasyon sepetinde karartın, şeffaflıktan uzaklaşın, ondan sonra deyin ki; “ben ekonomiyi düzeltereğim.” Olmaz. Mümkün değil.

Ülke yönetenlerin şeffaf olması lazım.

Çünkü ülke yönetimi bir emanettir, emanet kimsenin kendi malı değildir.

Bunlar anlamadı, anlamıyor.

Uzun süre iş başında kalanlarda zaten bu hastalıktır. Güç yozlaşmasıdır.

O emanet hissi yavaş yavaş yok olur.

Oturduğu koltuk “benim” demeye başlar.

Kullandığı araba uçak “benim” demeye başlar.

“Ben, ben, ben” faktörü emanet faktöründen çok daha ön plana çıkar.

Şu anda Türkiye'nin yaşadığı sorunların tam da özünde temelinde bu vardır arkadaşlar.

“Ekonomiyi düzeltip düzeltereğiz” diyorlar.

Bakın, güçleneceksek bu ülke ancak tasarrufla güçlenir. İsrafla güçlenen olmaz.

Defalarca söyledik söylüyoruz, bakın savunmada güçlü olacaksınız, ekonomide güçlü olacaksınız tasarruf edeceksiniz.

İsraf haramdır bizim inancımızdan değil mi? İsraftan kaçacaksınız.

Ben tasarrufun çok kestirme bir yolunu bakın söylüyorum şu anda, çok kestirme bir yolu: Şu anda Avrupa'da 28 ülkenin uyguladık Kamu İhale Yasası'nı getirsinler Türkiye'de uygulasinlar, tasarruf nasıl sağlanıyor görecekler bakın.

Deprem konutu değil mi? “250 bininci konutu teslim ettik” diyorlar.

Bir yılda 650 bin konut diyordu, bakın bir yılda 650, şu anda yıllık ortalama 100 bin konutu ancak bitirebiliyorlar.

1 liralık konutu 2 liraya, 3 liraya mal ediyorlar.

Avrupa Birliği'nin 28 ülkesinin uyguladığı Kamu İhale Yasası'nı getirin, uygulayın, o 250 bin konuta harcadığınız parayla 500 bin konut çoktan bitmişti.

Depremden sonra Türkiye'nin konut sorunu çoktan çözülmüştü.

Ama bu menfaat var ya menfaat, o menfaat şebekesi var ya menfaat şebekesi. Onlar olduğu sürece Türkiye'nin ekonomisi düzelmez arkadaşlar.

Bakın dünkü NATO zirvesinde, önemli bir karar değil mi?

Ne diyorlar? “NATO'ya üye ülkeler savunma harcamalarının milli gelirlerinin yüzde beşine çıkarmalıdır” diyorlar.

Evet, önemli.

Güçlenmeliyiz. Savunma harcamalarımızı artırmalıyız.

Gittikçe riski artan bir ülkede, geçtikçe dışarıdan gelecek tehditlerin arttığı bir ülkede doğru; Türkiye savunma harcamalarını arttırmalıdır.

Ama eğer o savunma harcamaları dürüst yapılmazsa işe yaramaz arkadaşlar.

Şeffaf, dürüst bir şekilde o harcamayı yapmazsanız; 1 liralık işi 2 liraya, 3 liraya mal ederseniz bu savunma harcamalarının artmasından sadece o menfaat şebekesi memnun olur.

Memlekete de fazla katkısı olmaz.

Güçlenmekten bahsediyoruz değil mi?

Güçlü olmak zorundayız diyoruz, evet.

Ama ekonomide güçlü olacaksınız önce tasarruf, önce tasarruf.

Güç sadece parayla ölçülmüyor arkadaşlar.

Güç sadece bir ülkenin silahlı kuvvetleriyle, askeri gücüyle ölçülmüyor.

Bugünün dünyasında gücün bir başka ölçüsü var.

O da ne biliyor musunuz? Sözün gücü.

Yani "itibar."

Yani "güvenilir olmak."

Eğer Türkiye güçlü bir ülke olsun istiyorsak sözümüzün de gücünü artırmak zorundayız.

Fakat bu iktidarın yıllarca yaptığı yalpalar, yıllarca yaptığı zikzaklar dış politikada, dış ilişkilerde önce "zalim" dediğine sarılıp barışma çabaları, Sisi'yi kastediyorum, "katil" dediğine sarılıp avuç açıp para isteme, "15 Temmuz hain darbe teşebbüsünün finansörüdür" dediği ülkeye gidip kucaklayıp para isteme, bir ülkeye itibarlı yapmaz.

Sözünüzün gücü kalmaz.

Bağırıp çağırırsınız, sonuç alamazsınız.

Gazze'de 2,5 yıldır devam eden zulüm var değil mi?

Bir zamanlar "One Minute" diyen Erdoğan bugün niye aynısını söyleyemiyor?

Hiç düşünüyor musunuz?

Bakın, o günkü Erdoğan "One Minute" dediğinde bütün dünyada ses getirmişti.

Hatta dünyadaki Müslümanlar da öyle bir cesaret oluşturmuştu ki; ben New York'ta tam o günlerde gittiğimde baktım bir Müslüman işletmecinin sahip olduğu kafenin tabelasını indiriyor, yerine yeni tabela katıyor, "One Minute kafe" diyor. Bakın, bütün dünyada bir heyecan.

Ama o günkü Türkiye nasıl bir Türkiye?

Yıllardan 2009, o zaman Sayın Davutoğlu ile çok yakın çalışıyoruz, ben Dışişleri Bakanı'yım, Sayın Erdoğan Başbakan "One Minute" dedi.

O "One Minute" dediği 2009 yılının Türkiye'si bütün Avrupa krizden kırılrken Türkiye ekonomisinin sapasağlam olduğu bir Türkiye'ydi.

Bütün dünya basınında dergilerde kapak olan, Avrupa ve tüm dünya basınında manşet olan Türkiye'ydi.

Başarılı ülke, ilham kaynağı ülke. Model ülke olan Türkiye'ydi.

Öyle bir güçlü ülkenin başbakanı olarak "One Minute" dediğinizde etkili olur.

Kendi elinle batırdığınız bir ekonominin üzerinde ne yaparsanız yapın ne dersiniz deyin, söylediklerinizin etkisi kalmaz.

Derler ki; "arkadaş sen önce kendi ülkeni bir düzelt bakalım ya. Sen kendin çuvalladın, ülkeni çuvallattın, ekonomi batırdın. Bize mi ders vereceksin? Seni mi dinleyeceğiz" derler adama.

Maalesef geldiğimiz nokta bu, geldiğimiz nokta bu arkadaşlar.

Üzülerek söylüyorum, içim yanarak söylüyorum bunları.

Onun için güçlü olmak zorundayız.

Ama güçlü olmak için dost doğru olacağız.

Güçlü olmak için şeffaf olacağız, açık olacağız, sapasağlam kurumlarımız olacak ve hukuka uygun bir şekilde bu ülkeyi yöneteceğiz.

Yoksa Türkiye'nin güçlenmesi mümkün olmayacak. Üzülerek söylüyorum.

Değerli Arkadaşlar;

Geçtiğimiz hafta sonu, Yeni Yol Uyuşturucu ile Mücadele Zirvesi'ni başlattık.

Bu milletin en derin yaralarından birini masaya yatırdık.

Anne babaların, gençlerin, ailelerin feryatlarını dinledik.

Uyuşturucunun pençesine düşen yüzbinlerce gencimizin dramını bir kez daha gördük.

Teşkilatlarımız ülkenin dört bir yanında saha etkinlikleriyle bu çalışmalara katkı verdi.

Başta Milletvekillerimiz Elif Esen, Selçuk Özdağ ve Mesut Doğan olmak üzere, bu çalışmalarda emeği geçen herkese tekrar gönülden teşekkür ediyorum.

İnşallah Yeni Yol grubu olarak çok daha farklı projelere, çok daha farklı ortak çalışmalar içinde bu iyi bir başlangıç, iyi bir ortak tecrübe olmuştur diyorum.

Bu hafta boyunca meclisimizde, medyada, her platformda bu meseleye dikkat çekmeye de devam ediyoruz.

Ama mücadelemiz sadece bir haftayla sınırlı kalmayacak.

Bu konuda iktidarı sürekli sıkıştırmaya devam edeceğiz.

Çünkü biliyoruz ki;

Uyuşturucu ve her türlü bağımlılıkla mücadele;

Öncelikle güçlü bir siyasi irade ister, bir;

Kararlı bir devlet politikası isteri, iki;

Topyekûn bir toplumsal dayanışma ister, üç.

İktidar bu işi çözmek için bir siyasi irade ortaya koymuş değil.

Her şey göstermelik, her şey lafta.

Bu konuda bir devlet politikası yok.

"Ya arkadaş siz bu işin nasıl çözeceksiniz? Hele bir açıklayın." Bir şey yok.

Bunun içindir ki, bu konuyu gündemde tutmaya devam edeceğiz, çözüm için gerekenleri bıkmada usanmadan anlatacağız.

Değerli Arkadaşlar;

Geçtiğimiz hafta sonu milyonlarca gencimiz YKS sınavına girdi.

Evlatları sınavda ter dökerken, anne babalar da dışarıda okul binalarının önünde ayrı bir ter döktüler.

Onların aklında başka bir soru vardı:

“Ya kazanırsa. Nasıl okutacağız?”

Duymuşsunuzdur; Tekirdağ’da bir baba ne dedi?

“Evladım kazanırsa nasıl okutacağım? Elim ayağım titriyor. Kazanmasın diye dua ediyorum.” Dedi.

Vicdanı olan bu sözlere dayanabilir mi?

Memleketi ne hale getirdiklerini görüyorsunuz.

Bir baba, evladının hayal kurmasından korkar hale geldi.

İşte bu düzen, fırsat eşitliğini yok etmiş bir düzendir, arkadaşlar.

Bu düzen, alın terinin karşılığını alamadığı bir düzendir.

Bu düzen, emeğiyle geçinen insanı borca, çaresizliğe ve umutsuzluğa mahkûm eden bir düzendir.

Bakmayın iktidardakilerin palavralarına,

Türkiye, şu anda tarihinin en ağır ekonomik krizlerinden birini yaşıyor.

Ekonomi iyi mi, kötü mü nasıl anlayacağız?

Kime soracağız?

Bunlar, Londra’daki, New York’taki finans çevrelerine soruyorlar.

Onlar da, bizim ekonomi yönetiminin sırtını sıvazlıyor.

“Ekonominiz çok iyi, dünyanın hiçbir yerinde kazanamadığımız faizi Türkiye’de kazanıyoruz. Doğru yoldasınız, aynen devam edin” diyorlar.

Başka kime soruyorlar? Ekonomimiz nasıl diye?

Her gün cepten cebe konuştukları o etraflarındaki menfaat şebekesine soruyorlar.

Peki, menfaat şebekesi ne diyor, cevap olarak?

“Çok şükür, işlerimiz yolunda. Allah sizi başımızdan eksik etmesin” diyorlar.

Pekii, biz kime soruyoruz ekonomiyi?

Asgari ücretlimize soruyoruz, emeklimize soruyoruz. Esnafımıza soruyoruz, çiftçimize soruyoruz.

Hepsi de diyor ki, perişanız, bittik.

Bakın arkadaşlar,

Bir ülkede bir ülkede ekonomi iyiye mi gidiyor? Kötüye mi gidiyor? Bunun temel ölçüsü topyekûn bir zenginleşme var mı? Topyekûn bir refah artışı var mı? Yok mu? Ölçüsü budur.

Başka her şey basit, neredeyse anlamsız rakamlardan ibarettir.

Son 7 yıldır Türkiye’de gelir dağılımı sürekli bozulmaktadır.

Niye 7 yıl diyorum, yeni sistem geldi ya, tek yetkiyle ülkeyi yönetiyor ya onun için son 7 yıl diyor.

Son 7 yıldır Türkiye’de yoksul daha yoksul olmaktadır, zengin daha zengin olmaktadır.

Bir avuç insan zenginleşirken, milyonlar fakirleşmektedir.

Böyle bir ülkede “ekonomi iyiye gidiyor” denilmez.

Siz ne New York’taki, Londra’daki finansçılara sorduğunuzda aldığınız cevaba ne de o menfaat şebekesine sorduğunuzda aldığınız cevaba bakmayın.

Onlar kendilerini düşünüyorlar, kendi keselerini düşünüyorlar.

Biz ise halkımızı düşünüyoruz, milletimizi düşünüyoruz.

Ve buradan sizlere soruyorum arkadaşlar:

Bu milletin cebindeki parayı kim eritti?

Milli paramızı kim pula çevirdi?

Emeklimizi, işçimizi kim açlığa mahkûm etti?

Çocuklarının geleceğini kazanmasından korkan babaları kim bu hale getirdi?

Ben cevabını vereyim arkadaşlar;

Bu tablonun tek bir sorumlusu var oda ülkeyi yönetenler.

Dış güçlermiş şunlarmış bunlarmış inanın hepsi palavra ya...

Türkiye'ye başarıyken enflasyon düşmüşken, Türkiye'nin borcu azalmışken, Türkiye'nin milli geliri ihracatı dörde-beşe katlamışken dış güçler yok muydu?

O dış güçler hep dostumuz muydu sanıyorsunuz? Yok.

Biz Türkiye'ye karşı olanlara, Türkiye'nin düşmanlarına rağmen o başarıyı elde ettik.

Açık söylüyorum, bu tablonun sorumlusu, "ben ekonomistim" diyen, "benim alanım ekonomidir" diyen ülkenin Cumhurbaşkanıdır.

Tek yetki ondadır, tek sorumluluğu odur. Kaçamaz bundan.

Çok istedi, tek yetkili oldu, bunun sonuçlarından kaçamaz.

Sorumluluğu başkalarına yükleyemez.

İktidar, her gün yeni bir gündem üretilip unutturmaya çalışıyorsunuz ama, biz unutturmayacağız.

Sayın Erdoğan,

Siz, 2018'de tüm yetkiyi elinize aldınız mı? Aldınız.

"Nepotizm" denen büyük bir hastalığın en bariz örneği olan damadınızı alıp da ekonominin başına getirdiniz mi? Getirdiniz.

Doları, euroyu o günlerde fırlattınız mı? Fırlattınız.

Enflasyonu patlattınız mı? Patlattınız.

Üstelik bütün bunlara rağmen ya halktan fedakârlık beklerken, sabır beklerken israfa tam gaz devam ettiniz mi? Ettiniz.

Önce Merkez Bankasına yanlış müdahalelerde bulundunuz, sonra da arkasında tutup "Nas var, sana bana ne oluyor?" Dediğiniz faizi patlattınız.

Üstelik faiz kendinden patlamadı ha! Merkez Bankası'nın kararıyla patladı.

Sayın Erdoğan'ın bilgisi dahilinde kendi görevlendirdiği Merkez Bankası yönetimi faizi artırdı.

Bakın, geçen hafta faiz indirimini yeni Merkez Bankası yapmadı. Yapamadı.

Hukuksuzluğun, adaletsizliğin sonucudur bu.

Hukuk yoksa, adalet yoksa ancak o çok yüksek faizi verdiğinizde dışarıdan sınırdan olsa para gelir.

Sayın Erdoğan, yüksek faiz ödemeye tam gaz devam devam ediyorsunuz.

Sonra da çıkıp diyorsunuz ki: "Ekonomi iyiye gidecek." Şöyle olacak, böyle olacak...

7 yıldır aynı hikâye, 7 yıldır.

Bu milletin akıyla artık dalga geçmeyin.

Adaletin terazisini eğdiniz, hak hukuk tanımıyorsunuz;

Sonra da ekonomiyi düzelteceğiz diyorsunuz.

Şunu bilin, bu kafayla mümkün değil.

Ama şunu da unutmayın:

Mazlumun duası, zalimin tahtını sarsar!

Bakın arkadaşlar,

1 Temmuz geliyor.

Asgari ücrete, en düşük emekli maaşına ara zam vermemek açıkça söylüyorum hak gaspıdır, hırsızlıktır.

Enflasyonu artıran, enflasyonu patlatan bu iktidardır.

Ama bunun suçunu siz bu millete ödetemezsiniz ya.

Yıllarca bu ülkede, enflasyonun en düşük olduğu yıllarda bile 1 Temmuz'da bir ara zam verilmiştir.

Asgari ücretliye de en düşük emekli maaşlarına da mutlaka 1 Temmuz'da bir ara zam verilmiştir.

Bunlar 2024'te atladı, vermedi.

Söyledik, "Hak gaspıdır" dedik. "Çalışıyorsunuz" dedik.

Bu 1 Temmuz'da yine vermeyecekler. Bu da hak gaspıdır, bu da asgari ücretinin, emeklinin alın terini çalmaktır, başka bir şey değildir.

Açlık sınırı yılbaşından bu yana en basit haliyle, 22 binden 25 bine çıktı ya.

Ama diyor ki; "ben asgari ücreti arttırmayacağım" diyor. Niye? "Enflasyonla mücadele ediyorum" diyor.

Yanlış teşhis.

Türkiye'de enflasyonun sebebi talep değildir.

Enflasyonun sebebi bu ülkenin Cumhurbaşkanı'nın bizzat eline döviz kurumunun patlatılmasıdır, başka bir şey değildir ya.

Maliyetler arttı onun için enflasyon arttı Türkiye'de.

"O kadar çok talep var ki fiyatlar artıyor." Değil. Aldatmayın, doğru olun.

Bakın arkadaşlar, geçtiğimiz günlerde bir haber okudum.

İnanın içim acıdı.

Selami Şimşek, bir işçi emeklisi.

71 yaşında.

Adamcağız tek hayali Yozgat'ta bir konteyner alabilmek emekli olunca.

71 yaşında inşaatlarda çalışıyor ya.

Ve Selami amca rahmetli oldu. İnşaatla düştü, hayatını kaybetti.

Şimdi bakın, 71 yaşına gelmiş bir emeklimizin inşaatlarda çalışmak zorunda olması herhalde bu hükûmettin en büyük ayıbıdır ya.

En büyük yanlışır ve en büyük hak gaspıdır.

Yıllarca prim yatırmış, prim yatırmış, emeklilik hakkı doğmuş fakat aldığı maaş geçindiremiyor kendisini.

Bizim, Selami Amca'ya da, onun gibilere de borcumuz var.

Bu ülkenin yaşlısına, gencine; çalışanına, emeklisine borcumuz var.

Pek çok ülkede nüfus, zenginleşerek yaşlanır.

Bizim nüfusumuz yaşılanıyor, ama fakirleşerek yaşılanıyor.

İşte asıl tehlike burada.

Bakın bu beka meselesidir ülke için.

Bunun sebebi ise hukuksuzluktur, adaletsizliktir, yanlış ekonomi politikalarıdır ve iktidarın kendi kendine çıkardığı krizlerdir.

Selami Amca gibi milyonlarca emeklimiz çalışmak zorunda kalmasın diye, bizim çok çalışmamız gerekiyor arkadaşlar.

Belki o konteyner evine kavuşamadı ama, diğer emeklilerimiz en azından evinin kirasını ödeyebilsin diye, çok çalışmak zorundayız.

Emeklilerimiz; başkalarının kahrını çekmesinler, ele güne muhtaç olmasınlar, eşlerine dostlarına mahcup olmasınlar diye çok çalışmak zorundayız.

İktidara sesleniyorum, Erdoğan'a sesleniyorum;

Selami Amca'nın o inşaatla yankılanan sesiyle, tüm emekliler adına sesleniyorum:

Sayın Erdoğan, enflasyonun, kötü ekonominin sorumlusu sizsiniz;

Bedelini asgari ücretliye, emekliye ödetemezsiniz. Nokta.

Değerli arkadaşlar,

Gerçekten hukuksuzluk diyoruz, adaletsizlik diyoruz ya bakın geçtiğimiz günlerde gazeteci Fatih Altaylı'nın tutuklanması çok ağır ve orantısız bir karardır.

Daha önce de söyledim:

Şu andaki iktidarın ne yapmaya çalıştığı belli.

Bir gazeteciyi alıyor, açıyor, alıyor, içeri atıyor, bütün medyayı ayar vermeye çalışıyor.

Bir sivil toplum yöneticisini alıyor, içeri atıyor, bütün sivil toplama ayar vermeye çalışıyor.

Bir sanatçıyı alıyor, içeri atıyor, bütün sanat camiasına ayar vermeye çalışıyor.

Bu adaletsizliktir, bu hukuksuzluktur.

Fakat değerli arkadaşlar buradan ben, Mehmet Şimşek'e ve Cevdet Yılmaz'a da seslenmek istiyorum;

Arkadaşlar siz uğraşın durun.

Kaşıkla biriktirmeye çalıştığınızı, birileri kepçeyle götürüyor.

Olmadı... Olmayacak.

Hukuk olmayınca ekonomi olmaz, adalet olmayınca ekonomi olmaz.

Bu vesileyle, geçtiğimiz günlerde tutuklanan gazeteci Fatih Altaylı da dahil olmak üzere; haksız yere hapishanelerde tutulan herkese Allah'tan sabır diliyorum.

Adalet ve özgürlük mücadelemizden asla vazgeçmeyeceğimizi de buradan tekrar vurgulamak istiyorum.

Değerli arkadaşlar,

Sözlerimin sonunda ifade etmek isterim ki;

Bizim tarihimiz, direnenlerin, sabredenlerin ve yeniden ayağa kalkanların tarihidir.

Bizim kültürümüz, adaletin tesisi için omuz omuza verenlerin kültürüdür.

Bizim inancımız, zorluklar karşısında yılmadan birbirine kenetlenenlerin inancıdır...

Bugün buradan tüm Türkiye'ye sesleniyorum:

Korkmayın, yılmayın!

Her ne kadar onlar korkutmaya çalışıyorsa dimdik ayakta durun.

Umudunuzu yitirmeyin!

Çünkü biz varız! Buradayız, bir aradayız! (...)

Birlikte yürüdüğümüz bu yolda, omuz omuza vererek ilerleyecek ve Türkiye'yi hak ettiği günlere er veya geç kavuşturacağız.

Bu millet, hakka ve adalete olan inancıyla, yeniden ayağa kalkacaktır.

Bu millet, içinden geçtiğimiz zor günleri aşacak;

Güçlü, onurlu, müreffeh bir Türkiye'yi yeniden inşa edecektir.

Aydınlık yarınlar yakındır.

Yeter ki biz, azimle, inançla, cesaretle bu yolda yürümeye devam edelim.

Tüm bu duygu ve düşünceler içinde sizleri tekrar selamlıyorum.

Sağlıcakla kalın diyorum.

Sağ olun, var olun.